

Lege sau Har

6 OCTOMBRIE 1954

JEFFERSONVILLE, INDIANA, U.S.A.

¹ Bună seara, prieteni. Ei bine, eu sunt fericit să fiu afară din nou în seara aceasta. Și eu...Motivul pentru care am întârziat, eu doar...Da, așa cum a spus fratele Neville, eu am întârziat. Dar ceea ce a cauzat asta, eu---eu am fost... Ziua trecută am spus în biserică, știți, am spus: „Ei bine, eu doar voi încerca să stau departe de chemări și lucruri.” Nu pot să fac asta. Și astfel eu tocmai amplecat de la spital, două spitale din Louisville, doar acum câteva minute în urmă, urgențe. Deci, acela este motivul că am întârziat puțin. Eu doar m-am întors la timp să ajung aici. Așa că...Și apoi eu...Soția, eucred, m-a chemat și mi-a spus despre asta. Eu cred că sora Ruddell urma să fie aici în seara aceasta și ea era bolnavă. Și astfel, eu desigur urăsc să aud aceea.

² Și eu l-am lăsat pe vărul meu din Louisville, tocmai l-am condus la Cristos, un lucru bun. Și---și aceea era o boală oribilă; era boala Hodgkin și putea muri în orice timp.Cred că Domnul l-a vindecat totuși în seara asta.

³ Astfel, nepotul fratelui Jim Wisehart zăcând acolo cu același lucru, la Spitalul Veteranilor și boala lui Hodgkin răspândindu-se în jurul inimii și cavitatea toracică, astfel voi știți mai este puțin. Nimic nu se

2LEGESAU HAR

poate face în legătură cu ea, dar ei știu că singura lor speranță este Dumnezeu.

⁴ Eu într-adevăr ar trebui să merg la Milltown în seara asta. Busty Rogers, vă amintiți, vine aici. Mulți dintre voi oamenilor îl cunoașteți pe fratele Roger. Într-o stare critică, chemându-mă toată ziua.

⁵ Și mica Georgie Carter de jos de acolo, a înțeles că a fost vindecată cam cu doisprezece, paisprezece ani în urmă, zăcând pe pat nouă ani și opt luni și niciodată nu s-a ridicat din acel pat. Și o dată...M-am rugat pentru ea de câteva ori: Și am ieșit într-o seară și eram într-un loc rugându-mă. Și Domnul a coborât, o Lumină mică strălucind într-un tufiș de sânger, a spus: „Du-te pe strada unde stă *familia* Carter, pentru vindecarea lui Georgie. Ea se va face bine.” Voi toți știți cazul, nu-i așa? În toți acești ani ea n-a mai fost deloc la pat nici măcar cu o răceală serioasă, cred, de-atunci.

⁶ Și noi aflăm că ea este pe moarte cu cancer la piept acum și a telefonat. Ea a auzit că m-am întors. Ei au spus că ea a renunțat. Ea s-a ridicat din pat să accepte vindecarea, astfel doar trebuie s-o văd. Măine este ultima mea zi aici, trebuie să plec. Astfel mormane de chemări cam așa, astfel tu nu știi ce să faci. Tu doar trebuie să faci ce poți mai bine.

⁷ Dar lucrul principal, ca frate am spus; lucrul principal de făcut, trebuie să părăsești totul pentru părtășia ta cu Isus Cristos: totul. Pentru că, la urma urmei, noi ajungem să fim atenți unul la celălalt și atunci ajungem departe de Cristos. Vedeți? Eu mai degrabă aș petrece mult, mult timp în părtășie cu El așa ca să poți să-i ajuți pe alții. Este asta corect?

⁸ Astfel este bine să---să fiu înăuntru în seara aceasta pentru această mică adunare de rugăciune, așa cum noi ne-am strâns aici miercuri seara. Și eu am uitat să-i spun că...despre învățătura în seara aceasta. Așa că aici, eu trebuie să vin aici în seara asta și doar să deschid. Așa că pe drum și la luminile din mașina mea, am ales ceva chiar aici de unde eu am învățat la școala duminicală nu demult, chiar în Cartea Evreilor, pentru seara aceasta.

⁹ Cred că ultima dată am învățat la școala duminicală aici, înainte de-a merge în străinătate, am fost în Evrei, al 10-lea capitol. Îmi

amintesc citirea și o am subliniată aici, al 18-leaverset pentru următoarea școală duminicală” și acea duminică următoare n-a venit niciodată încă. Astfel poate noi vom începe de-acolo în seara aceasta pentru lecția noastră de seară.

Domnul să vă binecuvânteze. Și amintiți toate acestea în rugăciune.

¹⁰ O doamnă, tocmai mi-a spus, cu câteva momente în urmă, așa cum eu am intrat. Un vechi prieten de-al meu, afară la spital sau în spital, mai degrabă și tocmai a avut o operație. Bill Grant din forțele de aici de poliție, un bun prieten de-al meuste în spital cu o urgență, el tipărea acele fotografii și lucruri.

¹¹ Și eu l-am întâlnit pe fratele Slaughter în spate acolo. Gene mi-a spus, cred, el a fost în spital de două ori. Și doar este boală peste tot, voi știți. Nu există capăt la aceea, cu greu. Dar el a spus...

¹² Știți, m-am întrebat adesea, când Moise a condus copiii lui Israel prin pustie, când el i-a scos afară, erau în jur de două milioane de oameni. Aceia erau tineri și bătrâni, toți laolaltă și el i-a condus pentru patruzeci de ani prin pustie. Acum, doar gândiți-vă, cum, ascultați, acolo afară, fără---fără un sistem medical pe care îl avem noi astăzi. Și ei, de asemenea nu aveau...Ei aveau tineri, o mulțime de oameni tineri acolo. Câți bebeluși credeți voi că se nășteau într-o noapte cu două milioane de oameni? Și apoi, pe lângă asta, cu toți oamenii în vârstă și cu toți ologii și diferite cazuri și el i-a condus pentru patruzeci de ani, sub conducerea lui Dumnezeu. În pustie pentru patruzeci de ani și apoi când ei au ieșit, nu exista niciunul slab în mijlocul lor.

Nu v-ar place să priviți în trusa medicală a doctorului Moise în seara aceasta, să vedeți ce avea el acolo înăuntru să-i țină---să-i țină pe ei sănătoși? V-ar place la toți să vă uitați în ea? Eu vă pot arăta asta.

¹³ Ne vom duce în trecut aici în Exod și eu vă voi arăta unde. Acesta este dulapul lui de medicamente. Eu vă voi arăta ce a spus el în trecut acolo. Mă voi uita chiar în sacul lui cu medicamente și să văd ce spune.

¹⁴ Când era să se nască un bebeluș, când cineva avea apendicită sau distrus cu TBC sau orice de acel fel, iată prescripția pe care o citea Moise: „Eu sunt Domnul care te vindecă.” Acela era singurul lucru pe care îl avea el. „Eu sunt Domnul care te vindecă.”

Acum, acela era singurul lucru pe care îl avea el. Acela era suficient, nu-i așa? Moise a spus: „Acum Domnul este Cel care te-a vindecat.” Și ei doar s-au rugat pentru el și el se făcea bine.

¹⁵ Și știți voi un alt lucru care s-a întâmplat în perioada aceluia timp în pustie? Ei nici măcar n-au avut nevoie de încălțăminte nouă când ei au ieșit și hainele lor nu s-au învechit deloc. Patruzeci de ani în pustie cu o singură prescripție medicală: „Eu sunt Domnul care vindecă toate bolile tale.” Și El a făcut-o pentru că ei L-au luat pe Cuvântul Său și doar s-au eliberat de fiecare...

¹⁶ Amintiți-vă acum, ei au fost învățați. Ei au fost cu egiptenii care erau cei mai deștepți. Noi nu avem doctori astăzi așa deștepți cum erau ei, pentru că ei aveau lucrurile pe care ei le-au realizat. Aceea arată că noi nu am ajuns niciodată la acel loc încă în știință. De exemplu, egiptenii au construit...Doar acum câteva zile eu am trecut pe lângă sfinx acolo, să mă uit cât de mare era acela.

¹⁷ Și acele piramide, păi, sus acolo, mai înalte de un bloc, în aer, există tone. Acele pietre sus acolo aproape tot atât de mari ca acest tabernacol. Ei n-ar putea să-i pună acolo sus astăzi dacă ar trebui s-o facă. Prin urmare ei au făcut aceea în vreun fel.

¹⁸ Și apoi, sfinxul, cred că este nevoie de platforma așaisprezece vagoane unde să stea piciorul. Ce să mai spunem despre corpul lui? Și el stă departe în aer acolo. Cum l-au dus ei acolo? Înțelegeți?

¹⁹ Ei erau...ei erau oameni care aveau o inteligență secretă pe care noi n-o avem azi. Eu cred că o avem, dar noi doar n-am avansat cu ea, atomică sau așa ceva. Pentru că energia electrică sau nicio putere asemănătoare, n-ar putea să ridice aceea. Dar ei l-au construit atunci. Și acea piramidă, marea piramidă care stă acolo, geografic este atât de perfect în centrul pământului, nu contează unde este soarele, nu există niciodată umbră în jurul ei. Ingineria, noi avem mult drum de parcurs să ne comparăm cu ei. Și când te gândești, aceea a fost cu mai mult de cinci mii de ani în urmă că ei aveau aceea.

²⁰ Astfel acolo înăuntru ei găsesc biblia, doar aceeași biblie ca aceasta de-aici, scrisă acolo, doar prin măsurători și așa mai departe, măsoară evanghelia și scriptura întocmai cum O avem noi aici. Enoh a pus-o acolo înăuntru cu ani și ani înainte de potopul antedeluvian.

²¹ Și apoi, Dumnezeu a scris trei biblii. Dumnezeu face totul în trei. El a scris trei biblii. El are trei veniri ale lui Cristos. Există trei dispensații ale harului. Există trei persoane în Dumnezeire, mai degrabă trei manifestări ale unei singure Persoane în Dumnezeire. Și toate acele lucruri. Înțelegeți?

²² Acum, așa cum Isus a venit prima dată, El a fost odată aici, nu-i așa? El a venit să-Și răscumpere Mireasa Lui. El vine a doua oară să-Și primească Mireasa Lui, s-o răpească; întâlnind-o în văzduh și vine a treia oară cu Mireasa Lui ca Rege și Regină. Vedeți?

²³ Astfel atunci---atunci există trei de asemenea, trei în manifestările lui Dumnezeu. Dumnezeu s-a manifestat pe Sine Însuși odată ca Tată așa cum El a condus copiii lui Israel. Data următoare, Dumnezeu s-a manifestat pe Sine Însuși ca Fiu, Domnul Isus Cristos. A treia oară Dumnezeu s-a manifestat pe Sine Insuși, este cu noi acum, Duhul Sfânt. Vedeți, trei manifestări, totul în trei...

²⁴ Acum, să trecem la lecția noastră. La câți vă place să citiți biblia și doar?...O, eu doar iubesc să citesc. Cu voia lui Dumnezeu, când măntorc, eu voi merge să mă odihnesc un pic pentru o săptămână sau două. Așa că atunci când măntorc, cu voia Domnului, vreau să țin o trezire aici la tabernacol, doar o trezire ca să învăț. Și noi vom lua undeva în biblie și doar vom merge direct prin a noastră...

²⁵ Amintiți-vă, câți din vremurile vechi de-aici dinăuntru își amintesc când noi obișnuiam să luăm de exemplu Cartea Exodului și s-o luăm pentru luni și luni și nu păraseam deloc Exodul?

²⁶ Am ajuns în lov odată și părea că niciodată nu vom mai ieși. Vă amintiți aceea? O doamnă mi-a scris o scrisoare, a spus: „Frate Branham, îl vei ridica tu vreodată pe lov de pe mormanul de cenușă?”

²⁷ Am continuat pe acel singur subiect, bietul lov cel bătrân stând acolo pe mormanul de cenușă, voi știți. Toți prietenii lui l-au părăsit; el era distruscu bube și totul. Mi-a părut așa de rău de bătrânul ins încât eu...

6LEGESAU HAR

²⁸ Și apoi, cum Domnul s-a întors și l-a binecuvântat, pentru că el a trăit cât a putut după cea mai bună cunoștință a lui, sub arderea de tot. Acea era tot ce a știut el... să-și mărturisească păcatele. Și el s-a dus și el avea copiii lui și a făcut o jertfă, a spus: „Ei poate că au păcătuit în secret; ei nu știau aceea.” Cum a fost el un tată adevărat și Dumnezeu i-a dat toți acei copii înapoi la sfârșit. Ați știut asta?

²⁹ Ascultați, eu vreau să vă întreb ceva despre aceea. Vă mai aduceți aminte cum i-a dat El copiii înapoi? Acum amintiți-vă, El i-a dat o porție dublă. Atât de multe mii de boi a avut el prima dată, când ei au fost luați, El a dublat acei boi. Atunci oile, El a dublat acele oi. Dar amintiți-vă, el a avut, eu cred că erau șapte sau doisprezece, am uitat acum exact câți fii și fiice erau. Dar el a avut același număr de fii și fiice; Dumnezeu i-a dat lui. Este aceea corect? Vedeți, El a dublat toată porția lui de bunuri aici pe pământ. Acum, dar fiii și fiicele lui, toți au murit, dar El i-a dat același număr de fii și fiice. Ați observat vreodată? V-ați gândit vreodată la asta? Vă amintiți când am învățat asta? Vedeți?

³⁰ Unde erau acei fii și fiice? În glorie, așteptându-l. Vedeți, El i-a dat lui pe fiecare. Vedeți, n-a existat niciunul din ei pierdut. Vedeți? Același număr de fii și fiice pe care El i-a dat mai întâi, El i-a dat același număr la sfârșit. Dar El a dublat porția lui de oi, boi și așa mai departe. Dar fiii și fiicele lui au fost toți salvați, așteptându-l în glorie pe Iov să vină la ei. O, vai! Acea a meritat totul, nu-i așa? În regulă.

³¹ Cartea Evreilor. Pavel, după părerea mea, Pavel vorbind Evreilor, separând legea de har. Și noi am avut...Poate noi vom citi doar câteva versete din **primele versete din al 10-lea capitol**. Apoi noi vom începe totuși de la al 19-lea. Cred că noi---să vedem.

...legea având o umbră a lucrurilor bune ce vor veni și nu imaginea exactă a lucrurilor, nu poate niciodată sădesăvârșească pe cei ce se apropie de eacu acele jertfe pe care le-au oferit neîncetat an după an.

³² Acum, cred că, luând acea primă parte, Pavel încearcă să le spună că legile vechi erau o umbră a lucrurilor noi care vor veni. Acum, ei...O umbră este ceva...

³³ Dacă voi mergeți spre zid, sau în acest fel, contra luminii, veți afla că umbra voastră merge înaintea voastră. Dacă voi porniți spre apusul soarelui, umbra voastră va fi în spatele vostru.

³⁴ Acum, observați, „Toată legea având o umbră a lucrurilor care vor veni...” Vedeți, doar o umbră...Acum, sub dispensația veche, Pavel încerca să spună cum au fost ei circumciși, bărbații, în trup, era un model al circumciziei inimii, de către Duhul Sfânt din această zi. Cum că ei au ținut poruncile în trecut acolo, care erau scrise pe table de piatră. În zilele din urmă, Dumnezeu a spus că El le va scrie pe tablele de carne ale inimii noastre.

³⁵ Acum, singurul fel în trecut pe care ei l-au cunoscut a fost că era greșit să...„Tu să nu furi.” Ei trebuiau să vadă asta în poruncă. Și legea a fost adăugată să aducă împăcare. Pentru că dacă nu există nicio lege, păi---dacă nu există nicio lege, nu există niciun păcat. Pentru că dacă nu este greșit...

³⁶ Dacă nu există nicio lege în acest oraș care spune că nu poți conduce pe lumina roșie, nu poți încălca aceea; păi, *dacă*ai condus pe lumina roșie, tu n-ai făcut nimic greșit, pentru că nu există nicio lege care spune astfel.

³⁷ Astfel legea a adus mânie sau a adus păcatul în vedere. Înțelegeți, ei nu au avut...Ei au făcut toate acele lucruri în trecut înainte de lege și ele nu erau păcat pentru că nu era nicio lege să spună că ele erau păcat. Dar când legea a venit, legea a fost adăugată până a venit perfecțiunea.

³⁸ Acum, omul a încercat întotdeauna să afle ceva prin care să se salveze pe sine. El încă face același lucru astăzi; el doar nu a renunțat.

³⁹ În India, săptămâna trecută, au fost oameni care au devenit total orbi, privind la soare încercând să afle pace pentru sufletul lor. Unii din ei cu unghiile crescute de la degete până în spatele mâinilor lor, astfel încercând să afle pace pentru sufletul lor. Spun că nu și-au luat jos mâna niciodată și au ținut-o sus pentru patruzeci de ani, încercând să afle pace...Alții cu picioarele lor, aproapearse, cum au

8LEGESAU HAR

umblat prin cărbuni încinși să încerce să afle pace să potolească zeii lor. Întinși pe sticlă și acelea doar sticle vechi sparte și lucruri, întinși pe scânduri cu piroane și de toate încercând să afle pace. Și nu este nicio pace pentru ei pentru că totul este idolatrie. Și noi aici în America nu traversăm strada să aflăm pace pentru sufletul nostru, pentru realul adevăratul și viul Dumnezeu. Așa este! Dar toate acele lucruri, acele idei păgâne ale oamenilor...

⁴⁰ În trecut în timpul în care Dumnezeu a trimis jos legea și a fost adăugată să ne arate că aceste lucruri erau păcate. Dar acum, acea lege n-a putut lua la o parte păcatul. Ea doar a mărit păcatul. Vedeți?

⁴¹ Pentru că dacă nu există nicio lege să spună că tu nu poți face aceasta, păi, nu este---aceea nu este---dacă tu comiți sau încalci aceea, aceea...Tu n-o poți încălca, pentru că nu există nicio lege de încălcat.

⁴² Dar când legea a intrat în funcțiune, atunci păcatul a fost văzut. Atunci ei ar---ei au spus: „Tu să nu furi. Tu să nu comiți adulter. Tu să nu aduci mărturie falsă.” Toate acele lucruri. Ei le-au făcut înainte, dar ele n-au putut fi socotite ca păcat pentru că nu exista nicio lege împotriva lor. Dar când legea a intrat, ea l-a făcut pe om să-și dea seama că el nu poate fura, el nu poate minți și el nu poate comite adulter. Și toate poruncile doar au mărit, dar încă acea lege n-a luat păcatul. Ea doar l-a făcut pe om să știe că acela era păcat. Apoi când Cristos a venit, Cristos a venit să ia păcatul. Vedeți?

⁴³ Acum, singurul lucru pe care legea l-a făcut, ei știau că un înlocuitor nevinovat trebuia să moară pentru vinovat. Acea lege a început în trecut în grădina Edenului. Și apoi, acum, ascultați ei au oferit o oaie sau un taur sau ceva și l-au omorât, au stropit sângele pe altar și așa mai departe; pentru că aceea era acoperitoarea sau o jertfă înlocuitoare. Dar ea n-a putut niciodată îndepărta păcatul pentru că nu exista suficientă tărie în viața unui animal să ispășească pentru o viață umană, pentru că mai mare este viața umană decât viața unui animal.

⁴⁴ Acum, noi stăm aici în seara aceasta. Noi suntem probabil germani, irlandezi și așa mai departe, unii oameni de culoare. Și ei, nu contează dacă sunt negri, albi, galbeni sau de orice culoare sunt ei, dintr-o singură persoană a venit fiecare dintre noi. Vedeți? Aceea poate

fi dovedit științific că tu poți merge în cel mai întunecat loc din Africa și să iei cel mai negru om pe care l-ai putea afla și dacă tu ești bolnav, el îți poate da o transfuzie de sânge. Sângele vostru este întocmai exact ca și al lui. Sau voi ați putea merge în China și să luați cel mai galben om care este în China și el ar putea să vă dea o transfuzie de sânge. Înțelegeți? Sau cel mai maroniu om care există în India îți poate da o transfuzie de sânge. „Dumnezeu, printr-un singur sânge a făcut toate națiunile, toți oamenii.” Dar nu există animal în lume care s-ar putea compara cu sângele uman. Vedeți? Sângele animal, fiecare din ele este diferit. Dar sângele uman este totla fel.

⁴⁵ Acum, dacă aceea nu combate ideea unora din acești oameni care vorbesc și învață în școală aici că noi am evoluat de jos dintr-o viață animală. Dacă aceea ar fi așa, atunci animalul ar putea da umanului o transfuzie de sânge. Dar sângele, viața umană, stă la fel. Dar viața animală, unele din ele sunt...Ca un șarpe, el este cu sânge rece; un pește, el este cu sânge rece; dar acum, un urs, un elan sau un câine sau un cal ei sunt de alt fel. Niciunul din ei--niciunul din ei nu poate da transfuzie de sânge, unul altuia, pentru că ei sunt toți diferiți. Dar ființa umană este toată la fel.

⁴⁶ Apoi prin oferirea sângelui animalului, a fost numai un înlocuitor sub lege, până a venit Isus, care n-a fost născut din niciun om. Niciun om de pe pământ n-a fost tatăl Lui. El a avut o mamă, și mama Lui a fost o fecioară, fecioara Maria, o fată în vârstă de circa optsprezece ani. Și Duhul Sfânt a preambrit-o, fiind Dumnezeu Tatăl El Însuși și a creat. Chiar Cel Care a vorbit lumea în existență, doar a vorbit.

⁴⁷ Voi știți, duminică, noi am trecut prin asta. Când Dumnezeu vorbește, aceea trebuie să fie astfel. Nu există nicio cale deloc să scapi de asta. Dumnezeu a spus: „Să fie,” și aceea trebuie să fie. Nimic...Chiar Însuși Cuvântul...Și Cuvântul a fost un gând. Dumnezeu, când El...Înainte...Un cuvânt este exprimarea unui gând. Dumnezeu a gândit asta în mintea Lui, a vorbit-o în existență.

⁴⁸ Și noi avem credință în inima noastră, credința lui Dumnezeu în inima noastră și putem s-o vedem clar. Aceea devine credință și apoi noi o vorbim și ea vine în existență, același lucru, pentru că mintea lui Cristos este în om. Aceea este ceea ce face vindecări și așa mai

departe. Când tu obții acea descoperire perfectă, tocmai ceea ce faci tu, atunci știi cum să umbli. Asta este, pentru că aceea este umblarea creștină. Acum, dar sângele animalelor n-au luat păcatul.

⁴⁹ Atunci, când Isus a venit, fiind Dumnezeu Însuși, manifestat în trup, sângele Lui nu era ca sângele oricărui alt om. Fiecare din noi, fiecare profet, fiecare om mare avea sânge uman. Dar acest Om a avut sânge divin. Dumnezeu Însuși a creat celula de sânge.

⁵⁰ Și persoana, voi, veniți dintr-o celulă de sânge, dacă voi v-ați uitat vreodată la ea sub lupă. Eu am făcut-o acum câteva săptămâni. Și---și reproducerea animalelor; astfel că voi---sau vitelor și *suntzeci* de mii de germeni acolo înăuntru. Și acei germeni, mici celule de sânge se lovesc. Și aceasta este și într-un om obișnuit...

⁵¹ Dar în acest loc, Dumnezeu Însuși a creat această celulă de sânge, fără vreun act uman deloc. Și de-acolo a venit propriul Său Fiu, Cristos Isus, în Care Dumnezeu Însuși a locuit, făcându-L pe El Emanuel pe pământ. Acela este tabloul. Aceea este ceea ce tu trebuie să crezi să fii salvat. Și apoi Isus, de bună voie, nu era silit să facă asta, dar de bună voie cu dragostea în inima Sa pentru prietenul său omul, a murit la Calvar și Și-a vărsat acel sânge, cu păcatele lumii pe El, că El a luat păcatele noastre la Calvar pe El.

⁵² Acum, asta nu este ce eu pot face. Nu este dacă eu sunt bun sau nu. Este dacă El a fost bun. Eu nu pot fi destul de bun să reușesc. Tu nu poți fi destul de bun să reușești. Dacă tu vei reuși vreodată, tu vei sta în meritele lui Isus Cristos. Eu vă voi spune aceasta acum, căci nu există nimic altceva ce tu poți face.

⁵³ Dar Dumnezeu a transferat toate păcatele noastre asupra Lui și El a murit. Și pentru că El a murit păcatos, biblia a spus: „Sufletul Lui s-a dus în iad.” Așa este! Și în timp ce El era acolo, El a predicat aceluia care erau în închisoare care nu s-au pocăit în îndelunga răbdare în zilele lui Noe.

⁵⁴ „Dar n-a fost posibil ca El să lase trupul Său să vadă putrezirea, nici sufletul Lui în iad.” Și a treia zi, El a înviat pentru neprihănirea noastră, arătându-ne, că așa cum credința noastră este mărturisită în El și noi am fost născuți din nou din Duhul, aceea este tot atât de sigur

așa cum El a înviat din mormânt, că noi vom învia de asemenea la a doua Lui venire. O, ce nădejde perfectă!

⁵⁵ O, când voi vedeți religiile lumii și superstițiile lor și apoi vedeți salvarea noastră și speranța solidă bazată pe un principiu fundamental, că toți demonii din iad nu pot s-o scuture---voi puteți vedea acelea că produc frumusețe, religia lui Buda este o religie frumoasă; religia Hindu este o religie frumoasă. Dar frate, ele sunt tot așa de lipsite de viață pe cât de adevărată este viața.

⁵⁶ Unde stă viața? Viața stă în Sânge. Sângele este viața. Și Acela era singurul Om care a putut sângera felul corect de Sânge, pentru că El a fost propriul Sânge al lui Dumnezeu. Și El a sângerat Sângele care te-a răscumpărat pe tine și pe mine. Și prin urmare salvarea noastră stă în Isus Cristos, în ceea ce a făcut El pentru noi la Calvar. Nu contează cât de jos ajungem noi, cât de imorali ajungem noi, cât de murdari ajungem noi, când noi privim la Calvar cu o inimă sinceră și mărturisim păcatele noastre acolo la calvar, aceea o rezolvă. Așa este! Mărturisirea voastră abia a plecat de pe buzele voastre, încât Dumnezeu este sub obligație să vă răspundă. Așa este. O când eu mă gândesc la aceea...

⁵⁷ O, nu-i de mirare că Pavel a spus...Eu am stat în cămăruța aceea, ziua trecută, unde ei i-au tăiat capul și l-au aruncat într-un jgheab. M-am gândit... Chiar înainte el a spus: „O, moarte, unde îți este țepușul? Mormântule, unde îți este victoria ta? Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu Care ne-a dat victoria prin Domnul nostru Isus Cristos.” Vedeți? Aceea doar se odihnește. O, aceea este despre ce îmi place mie să vorbesc.

⁵⁸ Ascultați, unii din voi tinerilor, voi puteți fi tineri și aceea poate fi, atât de firav încât voi nu vă dați seama. Așteptați doar un pic până când voi stați întinși acolo în spital, doctorul spune că voi mai aveți de trăit două zile sau două ore. Așteaptă doar un pic până când acea inimă începe să nu mai bată cum trebuie și voi o simțiți în mânăca voastră. O, frate, tu vei căuta cu tot ce poți. Ce va valora toată viața atunci? S-a sfârșit. Așteptați până când părul începe să încărunțească pe capul vostru și voi vă dați seama că dați față cu o eternitate fără sfârșit dincolo; și acest suflet care acum trăiește înăuntrul vostru se

12LEGE SAU HAR

rupe ca un dinte extras trăgându-se din voi astfel să meargă undeva unde voi nu știți unde mergeți, voi mai bine v-ați gândi asupra acestui lucru acum și să-l stabiliți acum. Căci voi ați putea fi lăsați afară chiar *așa de repede* [Fratele Branham își pocnește degetul], fără nici măcar o șansă să vă pocăiți. Așa că îndreptați-vă acum.

⁵⁹ Nu există scuză pentru poporul american. Acei păgâni din Africa de Sud și din India, departe acolo, vor învia la judecată și vor condamna această generație, pentru că noi am avut Lumina și Evanghelia și bisericile și binecuvântările și totul aici și am refuzat să le acceptăm. Vedeți, acolo este unde zace necazul, prietene. Acum, spun asta aspru, pentru că este pentru binele vostru (Vedeți?), pentru că voi trebuie să faceți asta.

⁶⁰ Acum, „Legea având o umbră...” O, când mă gândesc la aceea, Legea având o **umbră** a lucrurilor bune care vor veni...” Priviți ce-a oferit legea. Întoarceți la capitolul următor, capitolul 11 din Evrei. Priviți ce-a făcut Daniel sub lege. Priviți la Enoh ce-a făcut sub lege. Priviți la Moise ce-a făcut sub lege. Atunci dacă el a trăit numai în **umbra** ispășirii, ce s-ar cuveni să facă biserica creștină astăzi, cu **realitatea** învierii Domnului Isus Cristos? Unde stăm noi în seara aceasta, prieteni?

⁶¹ Eu vă spun, asta s-ar cuveni să facă pe fiecare creștin să-și încheie armura. Chiar acolo Aceasta a spus: „Îmbrăcați-vă întreaga armură a lui Dumnezeu. Și fiți siguri că v-ați pus platoșa, și coiful și scutul și toate acele lucruri.” Pavel a asemănat aceea cu un soldat care merge la luptă. Și când uneltirile dușmanului vin înăuntru, ridicați în sus scutul, mergeți mai departe și întâlniți-l.

⁶² Acum, dacă legea a putut produce aceea, ce s-ar cuveni realitatea sângelui lui Isus Cristos? Când o literă moartă va face aceea, ce s-ar cuveni să producă puterea de înviere, și tăria și Duhul Domnului Isus Cristos?

⁶³ Acum, noi s-ar cuveni să venim la biserică cu cel mai înalt respect. S-ar cuveni să intrăm în biserică ca sfinți adevărați ai lui Dumnezeu, umblând și luând poziția noastră și păstrându-ne mințile noastre pe Cristos. Noi s-ar cuveni să părăsim totul din lume și toate de felul acela. Și dacă voi sunteți cu adevărat născuți din

nou...(Aceasta poate tăia acum doar un pic, dar voi știți, aceasta este casa de corectare). Dacă voi sunteți cu adevărat născuți din Duhul lui Dumnezeu, totuși inima voastră stăacolo. Acea este ceea ce--- Gândurile voastre sunt ancorate acolo. Vedeți? Dacă voi vreodată...

⁶⁴ Isus a spus: „Cel ce aude Cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viață veșnică. Cel ce aude Cuvintele Mele și crede...”

⁶⁵ Acum dacă voi credeți corect...Dacă voi doar mărturisiți asta cu buzele voastre, asta nu face prea mult bine. Ci din inima voastră, dacă voi credeți că Isus este Fiul lui Dumnezeu, nu mai puteți trăi aceeași viață pe care ați trăit-o odată. Voi nu puteți, dacă voi ați avut vreodată adevărata privire către calvar. Acum, dacă voi doar luați numai o cale la întâmplare, voi doar---voi doar vă înșelați pe voi înșivă.

⁶⁶ Dar când voi cu adevărat obțineți o vedere a ceea ce a fost Isus...O, vai, cum îmi place mie să predic Dumnezeirea, Dumnezeirea supremă a lui Isus Cristos. Dacă voi vă puteți da seama vreodată Cine a fost El și ce-a făcut El pentru voi, bărbaților și femeilor, inimile voastre s-ar sfâșia înăuntrul vostru și voi ați fi doritori să aruncați la o parte tot gunoiul lumii ca să trăiți pentru El. O, ce minunat și ce Persoană a fost El! Dacă voi vă dați seama de bunăvoința lui Dumnezeu Însuși, dezvăluindu-se pe El Însuși, coborând jos încât El a putut ajunge în inimile voastre...

⁶⁷ Când Dumnezeu Tatăl, în forma unui mare Nor, a atârnat deasupra copiilor lui Israel și când El a stat pe munte în acea dimineață să scrie legea, păi, chiar dacă un animal atingea muntele el trebuia străpuns cu o suliță. Numai prin sfințire l-a adus El sus pe Moise. L-a pus pe Aaron jos lapoalele muntelui să supravegheze și să țină de strajă ca nimic...Și când acel Stâlp de Foc s-a așezat pe acel munte, fulgerele au apărut și tunetele au răsunat, întunericul s-a așezat. Când Iehova Dumnezeu, Creatorul întregii eternități a stat pe vârful muntelui pe care El Însuși l-a creat, fulgerele ieșind din norii groși, pământul scuturându-se, încât acei israeliți care stăteau departe în tabără, cu o jertfă sângerândă în jurul lor, au spus: „Să vorbească Moise și nu Dumnezeu, ca să nu murim”...Gândiți-vă la aceea.

⁶⁸ Chiar Atotputernicul, această Ființă măreață, s-a smerit pe Sine Însuși și s-a dezvăluit pe Sine Însuși și a venit într-un trup de carne pe

14LEGESAU HAR

care orice om putea să-L atingă cu mâinile lui. Ce făcea El? Pretinzându-și drumul, încercând să intre în om.

⁶⁹ Apoi, după ce El s-a dus și a oferit propriul Său Sânge, când niciun alt sânge nu putea să facă---nu-i de mirare că El a fost prețul inestimabil al cerului. Nu-i de mirare că El a fost Regele tuturor regilor. Când El s-a dezvăluit pe Sine Însuși și a coborât jos și s-a lăsat pe Sine în mâinile oamenilor păcătoși să fie bătut și scuipat și zdrobit și atârnat pe cruce și a murit...Când El stătea acolo, cineva a spus...„Păi,” El a spus, „Eu aș putea să chem pe Tatăl Meu și El mi-ar trimite zece legiuni de îngerii. Dar Împărăția mea nu este din această lume.”

⁷⁰ Și acolo acele mulțimi au spus: „Afară cu El. Afară cu El”.

De ce nu s-a întors El și să spună: „Afară cu voi?” Iată motivul că El n-a putut s-o facă, prieteni. Priviți la asta. Aceia erau propriii Lui copii. Să te gândești că copiii unui om strigau după sângele tatălui lor...Dacă copiii mei ar striga pentru sângele meu, nu ar exista nimic altceva ce eu aș putea spune decât:„Luați-mă.” Dacă---dacă El refuza să facă asta, El ar fi pierdut copilul Său, propria Lui creație, ființele Lui umane. Și ei erau aceia care cereau sângele Lui. V-ați putea imagina copiii cerând sângele Tatălui lor? Acela este motivul că El n-a putut spune nu. Dacă El ar fi spus nu, ei ar fi fost pierduți. Eu aș muri gratuit pentru copiii mei și orice alt tată ar face-o. Priviți ce-a fost El, propriii Lui copii strigând după sângele Lui.

⁷¹ Și dreptatea legii cerea sânge. Și sângele oilor n-ar fi făcut asta; sângele vitelor n-ar fi făcut asta; ci sângele lui Dumnezeu Însuși trebuia s-o facă. Și Dumnezeu a fost făcut Trup, a trăit aici pe pământ. Acea Persoană măreață care a tunat pe vârful muntelui Sinai a fost aici în Trup atunci.

⁷² Atunci El a curățat drumul ca El să poată veni și să locuiască în inima voastră. Și acum, același Duh, care a tunat pe muntele Sinai, locuiește în inima umană. Ce minunat...Vai, aceea---aceea s-ar cuveni să facă fiecare inimă să salte și să se gândească la asta.

⁷³ Acum, trecând mai departe, repede, Pavel mergând mai departe, jos la al 5-lea și al 6-leaversetaici. Noi încercăm să ajungem la al 19-lea, astfel că noi ne putem grăbi. Al...5-lea și al 6-lea, și mai departe în jos, el vorbea despre cum legile preambresc. Cum că în

Vechiul Testament---noi am trecut prin asta ziua trecută, o, acum câteva luni a fost asta, la școala duminicală.

74 Omul a păcătit; ascultați, să spunem că el a comis adulter sau a furat sau a încălcat sabbatul sau vreo altă poruncă. Atunci el trebuia să ia un miel și el trebuia să aducă acest miel la bătrâni și ei trebuiau să cerceteze acest miel. Mielul trebuia să fie fără vină, trebuia să fie fără defect pe el. Priviți la semnificație aici. Mielul trebuia să fie vină pentru o persoană cu vină. Amin. Sper că voi vedeți asta. Vai!

75 Eu îmi amintesc o mică istorioară. Nu știu dacă eu v-am spus vreodată sau nu. Este doar ca o istorioară imaginară, că---sub lege, dacă o bătrână iapă avea un mânz și el era catâr, voi știți și cu urechile clăpăuge, genunchii lui încrucișați și o, cu ochii încrucișați, ce catâr cu arătare oribilă! Păi, acel catâr, dacă putea să se uite la el însuși, ar spune: „O, vai! Când stăpânul vine afară, el mă va omorî pentru că eu...El nu mă va hrăni. Nu sunt vrednic să trăiesc...Priviți-mă, ce amestecătură sunt eu.”

76 Dar dacă mama putea vorbi micului îns, ea ar spune: „Stai puțin, scumpule”. Tu poți trăi, pentru că tu ești primul și tu ai dreptul de întâi născut. Acum, când vine stăpânul și te vede în toată starea ta, el trebuie să meargă înapoi și să ia un miel fără cusur și să-l omoare astfel ca acel catâr cu arătare slujită să poată trăi.” Vedeți voi, preotul nu a văzut deloc catârul; el a văzut mielul. Acea nu conta dacă acel catâr era perfect; trebuia să fie un miel perfect.

77 O, sper că voi vedeți asta. Nu este dacă tu ești destul de bun să fii creștin sau nu. Este dacă El era destul de bun. Dacă Dumnezeu L-a acceptat pe El și Sângele Lui face ispășire, Dumnezeu nu te vede pe tine, El vede Mielul. O, vai!

78 Atunci acel catâr mic își poate ridica coada în aer și să fornăie și să sară și să alerge pe câmp prin jur, să aibă un timp bun. El o să trăiască. Dar unul, perfect, a trebuit să moară pentru cel imperfect.

79 Acela eram eu, William Branham: nu eram bun, nu meritam să trăiesc, meritam să merg în iad, născut într-o familie păcătoasă, crescut ca un păcătos; nu eram bun deloc, niciun lucru bun în mine. Așa este! Dar într-o zi eu am acceptat. Aleluia! Când Dumnezeu a privit în jos la Cristos și Cristos a luat locul meu, atunci Dumnezeu nu

mă vede pe mine; El vede pe Cel perfect. Atunci **atâta timp cât** eu sunt aici înăutru, în El, atunci eu sunt desăvârșit; nu prin mine însumi...prin El: nu perfecțiunea mea; eu nu am niciuna; tu nu ai niciuna. Ci este perfecțiunea Lui.

⁸⁰ De aceea, Isus n-a făcut greșeală când El a spus: „Fiți voi desăvârșiți, întocmai cum Tatăl vostru din cer este desăvârșit.” Și cum ar putea o ființă umană să fie perfectă? Ea ar putea fi perfectă prin credința Lui perfectă care se odihnește în El, spunând: „El a plătit prețul pentru mine.”

*Isus a plătit totul,
Tot îi datorez,
Păcatul a lăsat o pată stacojie,
El a spălat-o albă ca zăpada.*

⁸¹ Vai, aceea ne face pe toți metodică strigă, (nu-i așa?) când vă gândiți la asta. Voi...Eu cred în asta. Eu cred într-o experiență de modă veche a strigării. Da, domnule. Dacă copiii primesc felul corect de vitamine, ei întotdeauna se simt bine, voi știți. Voi știți ce vreau să spun. Noi avem nevoie de niște vitamine spirituale în biserici astăzi. Nu credeți așa?

⁸² Îmi amintește de un fermier, odată. El avea o mică veche...Fermierul avea un hambar și el avea toate utilajele bune pentru agricultură cu care trebuia să muncească, tractoare și totul. Dar era prea leneș să muncească la fermă, așa că el doar a lăsat ca pe terenul său să crească buruieni. Și când toamna a venit, singurul lucru de făcut era să taie buruienile și să le pună în hambar.

⁸³ Și era un alt fermier, nu avea un hambar așa de arătos, dar el avea...El era un om deștept. El a ieșit afară și era foarte harnic. Și el lucra pentru că voia să-și hrănească turma sa. Și el a recoltat ceva trifoi și lucernă bună și le-a pus în hambar.

⁸⁴ În fiecare fermă era un vițeluș care se năștea în fiecare an, în acest an. Pe când vițelușul din celălalt hambar, el trebuia hrănit cu buruieni, dar el avea un grajd frumos, drăguț. Și celălalt vițeluș nu avea așa grajd, dar avea ceva ce să mănânce.

⁸⁵ Acea îmi amintește despre unele din aceste mici bisericuțevechi, și privesc la locuri mărețe, înalte, la care aspiră, știți,

cu o orgă de o mie de dolari(mii vroiam să spun) și scaune plușate și totul în felul acesta. Dar este acolo ceva de mâncare? Acea este întrebarea.

⁸⁶ Noi ajungem în unele misiuni mici vechi undeva, voi știți și probabil găsim multe înăuntru aici, voi știți, ceva vitamine spirituale. Dumnezeu le are pe acelea pentru voi, să ajute duhul vostru să crească, să vă stimuleze un pic. Acea este predicarea evangheliei. Aleluia. Dacă aceea nu stimulează biserica, nu este nimic care o va stimula. „Credința vine prin auzire, auzirea Cuvântului.”

⁸⁷ Când am auzit că Isus a murit pentru mine, am spus: „Acea o stabilește. Glorie lui Dumnezeu. Sunt salvat acum pentru că sunt în El.” El m-a acceptat. Acea este corect. El m-a ales. El v-a ales pe voi. Fiecare din voi de-aici dinăuntru, care este creștin, Isus v-a ales. El este al vostru. În regulă. El v-a luat.

⁸⁸ Și acest vițeluș, unul din ei se clătina, fiind în acest mare grajd minunat cu rafturi de *aur de*14-karate, voi știți și grajduri și lucruri. Când el a ieșit, sărmanul ins mic abia putea umbla, voi știți. El era atât de slab, mâncând acele buruieni toată iarna. Așa că celălalt...El a ajuns în lotul hambarului, voi știți și vântul cald sufla și un fel... vântul aproape că-l răsturna; el era așa de slab.

⁸⁹ Și chiar dincolo pe cealaltă parte, acest fermier și-a întors vițelușul și o, el era grăsun și rotofei, voi știți. Vai, el era într-o formă bună.Când el a ajuns afară el a început să sară în sus și-n jos dând din picioare în jur, voi știți, avea adunări ale cincizecimii mari, bune, doar sărind prin jur pe acolo.

⁹⁰ Voi știți ce-a făcut acel vițeluș? Acela din hambarul mare, avea toate lucrurile mari, știți. El a aruncat o privire prin crăpătură și a spus: *[Fratele Branham ilustrează.]* Hm, un astfel de fanatism, un astfel de fanatism!”

⁹¹ Acel vițeluș se simțea bine, nu-i de mirare că putea să sară. El a fost îngrășat. El se simțea bine.

⁹² Acela este felul când un om într-adevăr primește vitaminele lui spirituale. Vine acolo la Casa lui Dumnezeu și sufletul lui se hrănește cu Cuvântul lui Dumnezeu, atunci el știe unde stă el. Toate vechile lui superstiții zboară și închinarea diavolului și orice altceva, acestea doar se risipesc departe, când tu vezi că Isus a murit în locul meu și a luat

18LEGE SAU HAR

locul meu acolo la calvar. Pura, divina dragoste vine acolo. Acea mă face să mă comport neobișnuit pentru lume câteodată. Eu doar mă simt într-adevăr bine în legătură cu asta pentru că eu am ajuns umplut cu vitamine, aceea este ce este, aceste bune vitamine vechi Aici.

⁹³ Acum, Pavel a spus, când închinătorul a venit și aduce micul...Dacă el a făcut greșit, el vine cu acest mieluşel. Acum, marele preot l-a examinat, preotul a făcut-o, să vadă dacă nu este nimic în neregulă cu mielul, l-a verificat, să vadă dacă el este tot în regulă și dacă era, atunci el a așezat mieluşelul pe altar.

⁹⁴ Și iată vine omul care a fost greșit; el a spus: „Acum, eu am furat. Și eu știu că sunt vrednic de moarte, pentru că am fost greșit. Dumnezeu nu m-a vrut să fur; porunca Lui a spus să nu fur. Acum, eu îmi voi pune mâinile peste acest mieluşel și poruncile lui Dumnezeu aici au spus: `Tu să nu furi`, și eu am furat. Astfel eu sunt...Știu că sunt vrednic de moarte. Ceva trebuie să răspundă pentru păcatul meu pentru că eu am furat. Și Dumnezeu a spus că în ziua în care mănânc din acela, că eu mor. Astfel eu am furat. Și Dumnezeu a spus: `Tu furi, tu trebuie să mori pentru asta`. Și El a cerut că dacă eu nu voiam să mor, trebuia să aduc mielul. Astfel eu am așezat mielul aici jos; eu îmi pun mâinile pe capul acestui mic ins și el doar behăie încontinuu. Și eu spun: `Doamne Dumnezeule, mie îmi pare rău că am furat. Mărturisesc și îți promit că nu voi mai fura dacă Tu doar mă vei accepta acum. Și pentru jertfa mea și pentru moartea mea, acest mieluşel va muri în locul meu.`”

⁹⁵ Atunci ei au luat cârligul mare și l-au pus sub gâtul lui mic și l-au tăiat astfel, l-au ridicat în sus astfel și micul ins behăind, behăind, lâna fluturând, toată însângerată astfel și biata lui gură mică și el behăind, behăind, behăind. Și primul lucru pe care-l știți, sângele lui tot curgea afară și el își pleacă căpșorul. Asta este totul.

⁹⁶ Atunci, omul, era scris aici pe registru, era pus pe marginea chivotului, că acel om a făcut o mărturisire. Dacă el face asta a doua oară într-un an, el trebuia să moară oricum; el trebuia să moară cu mielul.

⁹⁷ Acum, acesta a fost Vechiul Testament. El s-a dus direct înapoi afară de-acolo, imediat ce și-a făcut mărturisirea, s-a dus direct înapoi

afară. Și poate a comis adulter. Poate a făcut ceva greșit, mult timp după asta...?...Când el s-a dus înapoi afară de-acolo...Poate el a ucis un om. Poate---când el s-a dus afară---oricum, el s-a dus cu același lucru în inima lui, pe care l-a făcut când a venit înăuntru. Nu exista schimbare în el; doar o făcea prin lege, litera legii, răspundea cerinței. Acum aceea nu putea face...nu putea schimba inima lui. Singurul lucru pe care-l știacă era greșit, deoarece pentru că el a citit aceea în lege și mielul a murit în locul său. Acum, când Isus a venit (Vedeți?), sângele lui Cristos...Vedeți, ce fel de sânge a fost acela care a fost vărsat? Sânge de animal. Viață de animal, pentru o viață umană, acela nu poate îndepărta păcatul: nu poate.

⁹⁸ Acum, când Isus a venit, aceea n-a fost numai viață umană, ci a fost propria Viață a lui Dumnezeu Însuși. Aceea a fost ceea ce era în Sângele Lui.

⁹⁹ Acum, noi vedem că noi acționăm greșit: „O, eu am făcut ce este greșit. Am păcătuit, am trăit greșit. Am acționat greșit.” Acum, eu vin la altar. Prin credință eu văd Jertfa; eu îmi pun mâinile peste capul lui Isus. Eu spun: `Scumpule Dumnezeu, eu știu că...Eu sunt un păcătos și plata păcatului este moartea. Și dacă eu acționez greșit, eu trebuie să mor. Și dacă eu mor, nu pot veni în prezența Ta, eu voi fi pedepsit în chin pentru totdeauna și totdeauna. Astfel, eu sunt greșit, Tată. Și eu vreau să fiu corect și eu nu vreau să mor în felul acesta.`” Astfel eu îmi pun mâinile mele pe capul Lui și viața Lui a fost luată pentru viața mea. Dar lucrul cu adevărat este, când noi plecăm de la altar, când eu plec cu o inimă schimbată. Înțelegeți?

¹⁰⁰ Primul om a plecat sub lege, sub sângele animalului; el nu putea să-i schimbe inima, pentru că o viață animală nu se va compara cu o viață umană. Animalul nu poate da sânge uman. Vedeți? Animalul nu poate face asta pentru că viața lui este o viață diferită. Și un animal are o viață, dar nu un suflet. Un animal este o ființă vie, dar nu un suflet. Dar Dumnezeu a pus sufletul în om.

¹⁰¹ Astfel atunci, sufletul meu...Ce este sufletul? Natura duhului.

¹⁰² Și când sufletul lui Cristos a rămas---nu a rămas în iad, ci a fost luat sus prin Sânge, vărsând Sângele Său, când Dumnezeu L-a luat la Calvar, a amestecat sângele Lui acolo la cruce și când El a stat acolo

20LEGE_{SAU} HAR

clătinându-și capul înainte și-napoi, coroana în jurul capului Său, astfel cu spini, sângele curgând în jos pe fața Lui, picurând din părul Lui pe umerii Lui, strigând într-o limbă necunoscută: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?” Acela era Mielul. Acela era El. Acela era Cel nevinovat care a murit ca eu, cel nevrednic, să pot fi făcut drept, ca eu să pot avea un drept la Viață. Acela era nevrednicul. Eu...noi eram...?...

¹⁰³ Tu ești cel nevrednic pentru care a murit Mielul. Acum, veniți aici sus și puneți-vă mâinile peste El(Înțelegeți?) și faceți-vă mărturisirea și Dumnezeu vă răspunde înapoi cu Duhul Sfânt ca o confirmare că El v-a primit.

...printr-o singură jertfă...(Aici este asta)...printr-o singură jertfă el a desăvârșit pentru totdeauna...

¹⁰⁴ Acolo sunteți. Căci închinătorul care venea în fiecare an era încontinuu...cam în fiecare an...se ducea înapoi și el trebuia să vină în anul următor, aceeași dorință era în inima sa. Dar când El a făcut o singură Jertfă, prin El Însuși, fiecare păcat, fiecare dorință de păcat și totul a fost luat din inima omului. Și el stă desăvârșit în privirea lui Dumnezeu, nu prin ceea ce-a făcut el, ci prin ceea ce Isus a făcut pentru el. Și el a acceptat Jertfa Domnului Isus Cristos. O, ce lucru minunat, prietene!

¹⁰⁵ Acum, „Având de aceea...” Acum, versetul 19. Noi avem cam douăzeci de minute; să punem totul în scripturi acum. Acum, al 19-leaverset.

¹⁰⁶ ***Având de aceea, fraților, îndrăzneală să intrăm în sfânta sfintelor prin sângele lui Isus...***

¹⁰⁷ Ascultați, iat-o aici. Acum, să intrăm în sfânta sfintelor...Există un loc sfânt, apoi locul cel mai sfânt este numit sfânta sfintelor. Marele preot intra odată pe an. Și când o făcea, primul lucru pe care trebuia el să-l facă era să fie el însuși stropit. Chivotul era înapoi în spatele perdelei.

108

Și marele preot trebuia să fie uns cu parfumul făcut din trandafirul din Sharon. Niciun alt parfum n-o făcea. Știți că Isus era numit Trandafirul din Sharon? Ce este un trandafir? De unde vine parfumul? Din trandafir.Unde...

109

Isus era numit Crinul din Vale. Este aceea corect? Fiecare știe de unde vine opiumul? Din crin. Opiumul este luat din crin. Și ce face opiumul? Opiumul ușurează durerea. Când oamenii sunt bolnavi și suferă îngrozitor, ei își ies din minți, înnebunesc, li se dă o injecție cu opium și aceea o stabilește. Ei se liniștesc. Aceea este în natural.

110

Isus în spiritual este Crinul din Vale. Și când tu ajungi într-un astfel de loc că tu nu te mai poți suportape tine însuși și viața nu înseamnă nimic pentru tine, Dumnezeu are o injecție de opium pentru tine din Crinul din Vale care ușurează toate necazurile tale, toate pleacă departe. Tu nu trebuie să te îmbeți cu whisky să-ți ușurezi necazurile; ele vin chiar înapoi din nou. Dar vino și ia o băutură de opium de la Crinul din Vale și ele se termină pentru totdeauna.

Să vină, să plece, să fie orice; dacă trăiești, dacă mori, dacă tu ești asta sau aceea sau cealaltă, nimic nu te separă pe tine de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Cristos. Creștinilor nu li s-a promis un pat cu flori de ușurință, ci li s-a promis har îndeajuns pentru fiecare nevoie pe care o au. Amin.

111

Ascultați, eu cred că mă simt religios chiar acum. Gândiți-vă la asta. Da, domnule. Căci când ajung slab și mă-ntreb, privesc chiar aici și văd aceasta continuând, aceea continuând, dar eu mă gândesc: „Stai puțin. Vai, vai.” Vedeți? Iată Crinul din Vale.

112

Acum, ce produce mirosul? Un miros, femeile își pun parfum pe ele pentru plăcere. Un bărbat își pune loțiune după ras, uneori, în felul acela care miroase frumos, mirosurileurâte vor fi îndepărtate de la voi. Când tu pășești în prezența cuiva cu miresme de corp sau cu altceva, parfumurile sunt pentru a îndepărta acel miros la o parte; așa cavoi în prezența unei persoane, să nu miroșiți urât. Este de nesuportat.

Acea este ce parfumurile sau... Săpunul are mirosuri în el. Și tu te speli cu săpun sau prafurile de talc sau orice, aceea este pentru ce se folosește.

22LEGESAU HAR

¹¹³ Acum, observați. Amin. Eu doar mă simt bine. Ascultați. Isus a spus...Vedeți, El a fost Trandafirul din Sharon și El a fost jertfit pentru Dumnezeu ca un Salvator de mireasmă dulce. Și aceasta...Și atunci când noi devenim de nesuferit înaintea lui Dumnezeu și atât(scuzați expresia) atât de împuțiți (Vedeți?) că păcatele noastre și lucrurile sunt atât de rele și urât mirositoare, atunci noi venim la calvar și unde...

¹¹⁴ Un crin, sau orice floare, înainte ca parfumul să poată fi făcut... Voi luați o floare, este frumoasă, un crin mare de dimineață sau un trandafir. Trandafirul din Sharon este o floare frumoasă. În timp ce ea trăiește, ea este frumoasă. Dar ca să scoți miros din aceea, să obții parfum, ea trebuie să fie zdrobită. Și se zdrobește și se stoarce parfumul din ea.

¹¹⁵ Vedeți, Cristos, când El a fost aici pe pământ, El a fost minunat. El a vindecat bolnavii. El a înviat morții. Viața lui niciodată nu s-a *putut* compara. El a fost minunat. Dar ca să te faci pe tine cum a fost El--- Când Dumnezeu a privit în jos, El a spus: „Acesta este Fiul Meu preaiubit, în Care îmi găsesc plăcerea.” A spus: „Jertfele voastre au devenit putoare în nasul Meu, dar Acesta este Cel în care îmi găsesc plăcerea.” Acum, El și-a găsit plăcerea.

¹¹⁶ Și ca să ne facă pe noi plăcuți lui Dumnezeu, El a trebuit să fie zdrobit la Calvar și păcatul acestei lumi a trebuit să stoarcă viața din El. Și El a murit, purtând păcatele lumii, ca noi să putem fi unși cu Trandafirul din Sharon. El a fost Crinul din Vale. „El a fost rănit pentru fărădelegile noastre”, un Salvator de dulce mireasmă. „Prin rănile Lui, voi ați fost vindecați,” Crinul din Vale care ne dă opiumul să ne ușureze bolile și durerea noastră. Ce tablou minunat!

¹¹⁷ Acum, marele preot, înainte ca el să fi putut intra în sfânta sfintelor, primul lucru el trebuia să fie îmbrăcat cu o anumită îmbrăcămintă. Ea nu putea fi făcută de oricine; trebuia făcută de mâini sfinte. Acea arată că hainele noastre...

¹¹⁸ Iată---Eu---Doar s-a întâmplat să vină la mine atunci. Frate, dacă tu doar porți o haină bisericească, tu mai bine ai scăpa de acel lucru; tu nu poți merge în spatele sfintei sfintelor. Haina pe care marele preot o purta acolo înăuntru trebuia să fie făcută din---de mână sfântă--lucruri alese(Amin) rânduite de Dumnezeu. Acolo este asta. Astfel că

tu dacă te alături bisericii și crezi că ești în regulă, tu ești greșit. Înțelegeți? Trebuie să fie o robă aleasă de Dumnezeu. Și zdrențele noastre de neprihănire de sine nu vor sta în prezența Sa. Este nevoie de Duhul Sfânt care este Roba lui Dumnezeu care îmbracă credinciosul ca să meargă în spatele sfintei sfintelor. O, asta-i bine. Îmi place asta. Aceea era una nouă. Niciodată n-a înghițit cineva așa ceva înainte, dar asta este, doar acel fel, aceasta este vitamină reală. Vedeți? Este nevoie de Duhul Sfânt.

119 Priviți la pilda---s-au dus la cina nunții și fiecare la cina nunții trebuia să aibă o anumită haină. Și el a întâlnit acolo un om care nu era îmbrăcat cu acel fel de haină. Și el a spus: „Prietene, ce faci aici? Cum ai intrat tu?” Acum vedeți, dacă voi cunoașteți pilda. În orient departe acolo în țările estice, când se face o nuntă(până și azi), mirele trebuie să invite pe cine vrea el.

120 Și Dumnezeu poate...„Nimeni nu poate veni la Dumnezeu sau să vină la Cristos, decât dacă Dumnezeu îl cheamă mai întâi.” Vedeți, este alegerea lui Dumnezeu. Acum, urmăriți atent.

121 Și apoi mirele, dacă el dă invitația, el trebuie să asigure robele. Și niciun om...Pentru că el invită săraci, invită bogați. Dar ca să facă pe fiecare om să arate la fel, el trebuie să îmbrace același fel de robă, pe care o are săracul, la fel o are și bogatul. Ați prins-o?

122 Acum, când Dumnezeu dă unui om sărac Duhul Sfânt, acesta este același Duh Sfânt pe care El Îl dă omului bogat. Vedeți, ei toți trebuie să fie la fel, ca atunci când ei vin în prezența lui Dumnezeu, niciunul nu poate spune: „Eu sunt îmbrăcat mai bine,” pentru că este același Sânge și același har, același Duh Sfânt făcându-te să acționezi în același fel. Bogatul și săracul trebuie să vină la fel. Aceea este exact pilda. Observați.

123 Și apoi când ei vin cu invitația lor, ei...Robele s-au distribuit la ușă. Omul stătea acolo; el trebuia să arate invitația, că el a venit și el și-o prezenta. Se face asta în India chiar acum. Și astfel, ei vin la nuntă. Portarul stă acolo la ușă, omul casei și tu dai invitația. „Da, domnule.”Ei se vor întinde înapoi aici, iau o robă, doar o robă și o pun pe el. El merge înăuntru. Aceea arată că el a fost oficial invitat; el a fost oficial acceptat și acum el este membru. Amin. Acolo sunteți.

24LEGESAU HAR

¹²⁴ Acum, Dumnezeu Tatăl, Duhul Sfânt, iese afară și vă dă o invitație la Cina Nuntii. Vedeți? Acum, depinde de Mire atunci, să asigure robele. Și El a făcut-o prin propria Lui Viață, împărțind Duhul Sfânt.

¹²⁵ Și voi veniți la ușă(Amin) cu invitația voastră. Isus a spus: „Eu sunt ușa staulului oilor.” Și când tu vii prin Numele lui Isus, tu primești botezul Duhului Sfânt (Este aceea corect?), primești Duhul Sfânt, apoi tu intri înăuntru și devii un mădular, un mădular al familiei lui Dumnezeu: un membru.

¹²⁶ Voi spuneți: „Un mădular?” Sigur. „Voi deveni eu un slujitor?” Nu, tu nu devii. Tu devii un mădular. Voi nu sunteți slujitori. Voi sunteți fii și fiice. Noi acum suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, un membru al familiei lui Dumnezeu. Vai, o, vai. Eu aș putea locui într-o baracă, dar eu sunt din Sânge Regal. Acolo sunteți, un mădular al casei lui Dumnezeu. Aceea este scriptura. Aceea este ceea ce spune scriptura.„Ce fel de dragoste ne-a arătatTatăl (Înțelegeți?) ca noi să fim chemați fii ai lui Dumnezeu.” O, vai, asta sunteți: un mădular.

¹²⁷ Acum marele preot, fiind uns, intrând, el trebuia să ia sângele unui animal cu el sau el ar fi murit.

¹²⁸ Și un alt lucru despre haina lui. Știați că la capătul acelei haine, ați știut vreodată ce era la capătul ei? El avea ceva la capătul ei. Și fiecare...Era un lucrșor care atârna la capătul marginii hainei lui și aceea era o rodie și un clopoțel și o rodie și un clopoțel.

¹²⁹ Și el trebuia să umble într-un anumit fel când el a intrat înăuntru. El n-o putea face de la el însuși doar în orice fel. El trebuia să umble într-un anumit fel. Căci de fiecare dată când făcea un pas, acei clopoței trebuiau să sune, lovind rodiile: „Sfânt, sfânt, sfânt pentru Domnul.” Atunci Domnul îl auzea în timp ce se apropia. Amin. Aleluia!

¹³⁰ Acolo este. Dumnezeu vă aude când voi veniți pe calea rânduită de Dumnezeu pentru apropierea voastră, căci voi veniți, strigând din inima voastră: „Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul Dumnezeu Atotputernic.” Acolo voi intrați totuși, când voi veniți căutând după Duhul Sfânt. Vedeți? „Sfânt, sfânt, sfânt, Domnul Dumnezeu Atotputernic.”

131

Și atunci, adunarea, singura cale pe care o cunoșteau...Acum, dacă voi ați intrat și nu v-ați îmbrăcat exact în acel fel, el ar fi murit în ușă. El nu mai ieșea afară. El murea acolo înăuntru, dacă el nu intra îmbrăcat și uns să meargă înăuntru. Ascultați, singura cale care adunarea știa dacă el era corect sau nu... O, vai. Singura cale în adunarea care era în așteptare știa dacă marele preot era în regulă sau nu, ei auzeau zgomotul acelor clopoței. Era un zgomot acolo înăuntru și aceea era calea în care ei știau dacă el era corect sau nu.

132

Mă-ntreb dacă același lucru lucrează și astăzi. Dacă tu mergi la o biserică și totul este doar mort și tăcut, eu nu știu. Dar el face o gălăgie, voi știți; el lasă oamenii să știe că Dumnezeu este încă pe tron, Dumnezeu răspunde rugăciunii, oamenii încă au Duhul Sfânt, strigând laude lui Dumnezeu, glorificând pe Dumnezeu, făcând o mulțime de gălăgie. Adunarea spune: „Ei bine, el trebuie să fie pe-aici prin jur. Acesta este un loc viu.” Când noi intrăm în Sfânta Sfintelor și pretendem a fi creștini, trebuie să fie ceva gălăgie făcută. Și eu nu mă refer la...o mulțime de nonsens. Mă refer la ceva real, gălăgie adevărată. Corect. Acum, urmăriți aici.

Având de aceea, fraților, îndrăzneala de-a intra în sfânta sfintelor prin sângele lui Isus.

Printr-o cale nouă și vie...(nu legea veche)...când el a împăcat pentru...prin perdea, care înseamnă, trupul lui;

Și având un mare preot peste casa lui Dumnezeu;

Să ne apropiem cu o inimă sinceră și deplină asigurarea credinței, având inimile noastre stropite pentru curățire de...o conștiință rea și trupurile noastre spălate cu apă curată.

Să ținem tare de mărturisirea credinței noastre fără clătinare(căci credincios este Cel care a promis.)

133

Aceea clarifică totul. O, vai. Îmi place aceasta, dar cred că noi trebuie să încheiem. Dar când noi pășim înaintea lui Dumnezeu, să nu mergem spunând: „Păi, acum, eu doar mă-ntreb dacă totul este în regulă,eu---eu...” Ești tu un creștin? ” Păi, eu---eu sper că sunt.” Aceea nu este calea să vii.

26LEGESAU HAR

134 Frate, crede istorisirea. Accept-o și fii născut din nou. Apoi pășește cu o credință curată, știind aceasta, că Dumnezeu a promis și Dumnezeu nu poate minți. „Dumnezeu mi-a promis Viață Eternă dacă eu cred în Fiul Său, Isus Cristos. Eu am crezut-o și El îmi dă Viață Eternă.”

135 Eu am făcut multe greșeli, încă le mai fac, le voi face întotdeauna. Dar când le fac, Duhul Sfânt îmi spune că aceea este greșit. Atunci mă pocăiesc chiar atunci: „Doamne, iartă-mă. N-am intenționat să fac asta. Ajută-mă acum.” Și continui să merg mai departe. Pentru că imediat ce iese de pe buzele mele: „Dacă noi ne mărturisim păcatele, El este drept să le ierte.” Este aceea corect? Aleluia!

136 Diavolul spune: „Știi ce? Eu îți voi spune. Tu trebuia să mergi să faci un anumit lucru. Tu nu l-ai făcut. O---o, tu ai păcătuit, nu-i așa?”

137 Eu zic: „Eu l-am mărturisit.”

„Păi, eu îți spun...”

138 „Nu, nu-mi spune. Nu, domnule. Eu am credință perfectă în cel Care mi-a spus. Dacă eu îmi mărturisesc greșelile mele, El mă va ierta. Astfel eu le-am mărturisit. Doar pleacă de la mine! Mie nu-mi pasă de tine oricum, astfel doar continui să merg mai departe.” Pășiiți cu curaj direct în ea. Dacă moartea zace acolo, aceea este în regulă; mișcați-vă chiar mai departe cu o credință perfectă că Dumnezeu a promis că El vă va învia în zilele din urmă. Da, domnule.

139 Așa cum vă spuneam; nu știu dacă v-am spus sau nu...Aici cu câteva zile în urmă, înainte să fi plecat în străinătate, stăteam și Gene, eu aproape făceam cum mi-ai spus tu. Încercam să-mi piaptăn ce păr mi-a mai rămas. Soția s-a uitat la mine. A spus: „Scumpule, hm.” A spus: „Tu mai bine ai purta acele bucăți de păr pe care ți le-au dat acolo în California.”

140 Am spus: „Scumpo, mie într-adevăr îmi plac acelea, dar mie îmi esteruşine să le port.”

141 Ea a spus: „Vai, Billy, tu sigur îți iei...Părul tău este într-adevăr dus, nu-i așa?”

142 Am spus: „Da, așa este.” Dar am spus: „O, aleluia!”

Ea a spus: „Pentru ce spui aleluia?”

Am spus: „Eu n-am pierdut deloc niciunul din ele.

A spus: „N-ai pierdut niciunul?”

143 Am spus: „Nu.” Am spus: „Vezi, dragă, eu îmbătrânesc.” Am spus: „Am patruzeci și opt de ani.” Am spus: „Sunt un om bătrân.”

144 Am spus: „Eu nu sunt...Vai,” am spus, „Îmbătrânesc. Eu...Nu contează pentru mine dacă sunt chel sau oricum. Nu contează pentru mine atâta timp cât nu răcesc rău așa ușor și...”

145 Și ea a spus: „Păi...” am spus, „Ei bine, unde tu...” a spus: „Dar ai spus că părul tău nu s-a pierdut.”

Am spus: „Nu s-a pierdut. Păi, am spus: „Isus a spus. Niciun păr din capul vostru nu va pieri.” Vedeți, vedeți?

146 Ea a spus: „Vrei să spui...? Păi...”

Am spus: „Scumpo, în înviere, când vin afară din nou într-un om tânăr așa cum eram când m-am căsătorit, umerii drepti, niciun rid, păr ondulat, negru,” am spus, acela va fi felul în care voi arăta din nou.” Da, domnule. Am spus: „Eu nu voi pierde deloc niciunul din ele.”

147 Ea a spus: „Păi, păi, unde au fost ele?”

Am spus: „Eu te voi întreba ceva și apoi, dacă tu îmi răspunzi, eu îți voi răspunde.”

Ea a spus: „Ce?”

Am spus: „Unde au fost ele înainte ca să le primesc?”

A spus: „Păi, cred că Dumnezeu a avut...”

148 Am spus: „Acea este unde El le are de asemenea.” Am spus: „Ele încă sunt acolo. Fiecare vitamină care era în ele, fiecare celulă de viață care era în ele, fiecare atom care era în ele, fiecare particulă de petrol care era în ele, fiecare părticică de lumină care a fost necesară să le facă, Dumnezeu le-a avut în mâinile Lui. Și niciunul din ele n-a pierit. Ele sunt fiecare undeva în mâinile lui Dumnezeu.”

149 Eu mă uit la mine, ochii mei sunt căzuți înjos, cu cearcăne, riduri mari pe fruntea mea. Și uneori, eu aproape trebuie să-mi mijesc ochii ca să mă uit la biblia mea. Și doctorul mi-a spus că am avut o vedere perfectă, 20/20, dar a spus: După ce treci de vârsta de patruzeci de ani, globii oculari devin plați și tu nu poți citi prea aproape.”

150 Am spus: „Da, domnule, știu asta.”

151 El a spus: „Tu continui să ții biblia departe și mai departe.” A spus: „După un timp tu o vei avea aici?”

Am spus: Eu doar voi lua litere mai mari sau ceva asemănător.”

El a spus: „Ei bine, este doar natural.”

152 „Privesc departe acolo și pot vedea un fir de păr stând la capătul farfuriei.”

153 El a spus: „Păi, tu ai patruzeci de ani, domnule.” El a spus: „Globii tăi oculari sunt de fapt doar...Întocmai cum părul tău încărunțește și așa mai departe,” a spus, ” tu doar trebuie să ai asta.”

Am spus: „O-o”.

154 M-am uitat la toate astea. Și am observat umărul meu, stă aplecat. Obișnuiam să fiu un fel de atlet tânăr. Eu mă îngraș acum. Am patruzeci de pfunzi(*aprox. 18kg*)pestegreutatea normală. Și am avut picioare plate de la început și acum este greu să umblu primprejur. Vin dureri și suferințe, păi, eu îmbătrânesc, asta-i tot.

155 Eu nu am nevoie aici de tot acest farmec pe care eu obișnuiam să-l am, dar eu n-am pierdut nimic din el. Fiecare metru care era în acea piele care mă făcea tânăr Dumnezeu încă îl are. Corect.

156 Și toată această coajă veche doar trage, asta-i tot. După un timp, va deveni bătrână și ridată și poate cum face restul Harvey-ilor din partea mamei...Care au spus că eu arăt ca un Harvey. Toți din ei devin paralitici. Voi toți vi-l amintiți pe bunicul, cel care a zidit biserica aici, voi știți. El întotdeauna tremura, mergând astfel (Vedeți?) și a ajuns paralytic.

157 Am observat-o pe biata mea mamă bătrână ziua trecută. Hope nu este aici, dar...O, eu nu știu dacă...Păi oricum, ea a început să ridice o ceașcă de cafea și sărmana bătrână astfel și mâinile ei bătrâne astfel. Și m-am uitat la ridurile care atârnau. M-am gândit: „O, milă.” Eu aș putea tot atât de bine să spun asta. Ea stă acolo. Înțelegeți? Astfel eu nu sunt...Ea nu se supără. Dar... Și ascultați---inima-mi bătea așa de tare că aproape mi-a sărit în gură. Mi-am întors capul...M-am gândit: „Dumnezeule, de câte ori ea mi-a șters lacrimile din ochi și acum ea are paralyzie, tremurând.” M-am gândit: „Da și eu voi ajunge într-o zi astfel, dacă voi mai trăi.”

Dar, frate, într-una din aceste zile, eu doar voi...Vechile roți ale vieții muritoare vor sta în întregime liniștite. Și când o fac, eu voi merge dincolo pe muntele Sionului să trăiesc un timp acolo. Da, domnule. Toate aceste lucruri vechi muritoare.O, amintiți-vă el a spus:

*Acolo mă așteaptă un mâine fericit,
Când porțile de perle se vor deschide larg
Și când eu voi traversa această vale a tristeții,
Eu voi locui pe cealaltă parte,
Într-o zi, departe de atingerea mortală,
Într-o zi, numai Dumnezeu știe unde și când,
Roțile vieții muritoare vor sta toate liniștite,
Atunci eu voi merge să locuiesc pe muntele Sionului*

*Ușor se leagănă, dulcea caleașcă
Venind să mă ducă Acasă
Ușor se leagănă, dulcea caleașcă
Venind să mă ducă Acasă.*

Aceea-i corect. Toată ceața va începe să se scurgă înaintea feței mele; poate doctorul va da buzna înăuntru și să spună: „Ei bine, Billy, ea s-a sfârșit.” O, vai. Eu cunosc toată acea cameră neagră care stă dincolo și inima bătând, mergând chiar în ea. Eu nu vreau să plec ca un laș. Eu vreau să mă înfășor în robele neprihănirii Lui, știind aceasta, că eu Îl cunosc pe el în puterea învierii Lui. Și într-o zi, când El cheamă, eu voi ieși afară dintre morți și voi trăi din nou pentru totdeauna.

Să-L cunoști pe Cristos este să cunoști Viața. Așa este! Și mie nu-mi pasă, eu s-ar putea să nu-mi cunosc ABC-ul, dar eu vreau să-L cunosc pe Cristos. Corect. Eu aș putea să nu cunosc toată teologia, dar eu vreau să-L cunosc pe Cristos. Eu s-ar putea să nu știu despre președinte, dacă el este om bun sau rău, dar eu vreau să-L cunosc pe Cristos.Corect. Să-L cunoști pe Cristos este Viață. Corect. Să-L cunoști pe președinte sau pe un altul este prestigiu și să cunoști celebritatea și lucruri. Dar mie nu-mi pasă de asta. Eu vreau să-L cunosc pe Cristos

30LEGE SAU HAR

În puterea învierii Lui, știind că noi avem în seara aceasta un Mare Preot care stă la dreapta lui Dumnezeu în Maiestatea Lui acolo făcând mijlociri. Atunci eu vreau să țin ferm de acea mărturisire.

161

[Loc gol pe bandă]...Înainte a celor paisprezece religii diferite a închinătorilor la șerpi și închinătorilor la vaci și totul. Am spus: „Domni ai religiilor acestei lumi, ce poate face religia voastră pentru acest biet bărbat orb care stă aici?” Acolo era el, a privit la soare douăzeci de ani. El era orb în întregime. Am spus: „Ce poate face religia voastră pentru acest bărbat?” Nimic în lume decât să-i ofere vreun sortiment de ceva mistic dincolo care spune: „Probabil într-o zi Mahomed va avea milă de el și o să-i salveze sufletul lui. Probabil, că voi vă gândiți, dacă el se va mai uita la soare încontinuu și încontinuu și își va ține capul în acel fel, când el moare el va fi salvat.”

162

Am spus: „El nu poate oferi nimic. Însă sângele lui Isus Cristos (Aleluia) poate nu numai să-i ofere Viață Eternăci poate aici dovedi asta chiar aici în prezența lui, că poate să-i dea înapoi vederea pe care el a avut-o în trecut.” Am spus: „Dacă El va face aceea, vreți voi domnilor ai religiilor acestei lumi?...” Atunci, aproape sute de mii de oameni care au auzit aceea și s-au adunat acolo înăuntru... Desigur eu nu puteam să ajung la atât de mulți care ascultau, pentru că tu nu puteai vedea atât de mulți. Dar am spus: „Vreți voi să-L acceptați pe Isus Cristos dacă El va face asta?” Ei și-au ridicat mâinile, acele mâini negre în aer, că ei o vor face. Am spus: „Aduceți aici pe domnul.”

163

Când el a pășit acolo sus, am spus: „Domnule, tu ești orb. Și dacă Isus Cristos îți va da din nou vederea ta, vrei să promiți că-L vei sluji?”

164

Și el a spus: „Eu îl voi iubi pe Isus Cristos și nu mă voi închina niciunui alt dumnezeu decât Lui. Dacă El îmi va da vederea înapoi, eu voi ști că El a înviat din morți.”

165

Mi-am pus mâinile peste el. Am spus: „Dragă Dumnezeule, cu mâini muritoare, un lucrător, o persoană păcătoasă; dar dacă Tu cauți mâini sfinte, cine le-ar avea? Dar eu vin într-o acțiune de credință, că Tu mi-ai spus să fac asta. Și eu vin, nu ca să fiu deștept sau să mă laud, ci vin din cauză că Tu ai spus că ei ar trebui s-o facă. Și eu cred Cuvântul Tău. Și acum, în timp ce mii sunt aici, doar stând la margine

și ei se închină idolilor și la orice altceva, lasă să fie cunoscut în seara aceasta că Tu ești adevăratul și viul Dumnezeu care L-a înviat pe Isus Cristos din morți, prin a da acestui om vederea.”

166 Și bărbatul, cu lacrimile curgându-i în jos pe obraji, a spus: „Eu văd.” Și el a mers prin clădire cât de repede putea merge, văzând. O, vai.

*Acela este harul uimitor! Ce sunet dulce!
Care a salvat un mizerabil ca mine!
Odată am fost pierdut (afară acolo, curse de cai și orice altceva,
duminica);
Odată am fost pierdut, dar acum suntgăsit,
Am fost orb, dar acum văd.*

167 Ascultă, frate, aceasta este religia bună, de modă veche a Duhului Sfânt.

*Este harul care a învățat inima mea să se teamă,
Este harul care a împrăștiat temerile mele;
Ce prețios a apărut acel har
În ceasul în care am crezut prima dată.(Da, domnule. O, vai.)
Când vom fi acolo zece mii de ani,
Strălucitori lucind ca soarele;
Nu vom avea zile mai puține să-i cântăm Lui laude,
Decât atunci când am început prima dată.(O, vai.)
Prin multe primejdii, capcane și curse,
Am venit deja;
Este harul care m-a-nvățat...sau m-a adus, în siguranță până aici,
Este harul care mă va duce mai departe.*

168 O, vai. Cum Îl iubesc eu! Este harul Lui, nimic ce puteam eu să fac. Nimic n-am putut face eu, nimic nu poți face tu, ci noi, venind în seara aceasta ca băbați și femei creștini, mărturisind că suntem nevrednici și acceptându-L ca al nostru...în locul nostru, acceptându-L pe acela, că eu știu tot așa de sigur că Dumnezeu L-a acceptat și L-a

înviat, El m-a înviat pe mine într-o formă figurativă în același timp când El L-a înviat pe Cristos. Amin. O, eu trebuie să mă opresc. Dar ascultați. Într-o formă figurativă, El m-a înviat în același timp când L-a înviat pe Cristos. El te-a înviat în același timp când El L-a înviat pe Cristos, căci aceea a fost pentru justificarea noastră.

169 Ascultați, dacă voi sunteți salvați, voi aveți Aceasta. „Pe aceia pe care i-a rânduit El, sau i-a chemat, El i-a justificat. Pe aceia pe care i-a justificat El, El i-a glorificat deja în Cristos Isus.” Așa este? El i-a glorificat deja în Cristos, prin ochii lui Dumnezeu, care, departe dincolo în trecut, cu milioane de ani înainte să fi existat o lume când Cuvântul era cu Dumnezeu. Acela era gândul lui Dumnezeu, apoi Cuvântul Său, apoi Acesta s-a materializat. Și tocmai în același timp în care El L-a acceptat pe Cristos, El m-a acceptat pe mine în Cristos. Și dincolo în lumea care va veni, cu tine și cu mine și toți creștinii din toate epocile, Îl vom iubi și vom trăi cu el și ne vom bucura o eternitate fără capăt cu Domnul nostru Isus Cristos, binecuvântatul nostru Răscumpărător.

170 O,vai. Frate Roberson, aceea mă face să mă simt o persoană diferită. Vedeți? Citirea de modă veche a Cuvântului lui Dumnezeu, nu-i așa că te curăță? Vedeți, doar te curăță.

171 Cum mama obișnuia să facă pe vremea borcanelor de fructe. Trebuia să conserve borcanele cu fructe, voi știți, să le pună pline cu conserve și lucruri. Ea mă făcea să merg acolo afară și să le curăț cât de bine puteam eu să le curăț, cu o cârpă veche: aveam o mână mică , ajungea acolo și le curățam. Și apoi ea le lua și le steriliza, le punea în apa care fierbea și le steriliza, doar le fierbea cât de tare putea, acele borcane. Eu nu puteam vedea deloc de ce le fierbea. Dar ea voia să scoată toții germenii afară de pe ele. Căci dacă erau germeni acolo înăuntru, ar fi făcut conservele sau ceea ce pune ea, să se acrească.

172 Deci, aceea este ceea ce noi avem nevoie să facem când venim la Cristos. Să mergem jos acolo până ce Duhul Sfânt ne sterilizează și a fiert totul afară, atunci Dumnezeu poate pune Duhul Sfânt acolo înăuntru fără niciun proces de acire. Vedeți voi? El doar Îl pune acolo înăuntru și voi ajungeți doar dulci mereu.

173 Și mama obișnuia să conserve. Ați văzut voi vreodată unul din acele fierbătoare mari vechi? Tu mergi afară și îl așezi pe cărămizi, știți

și trebuie să pui lemne sub el astfel. Eu am făcut-o. Și la timpul de preparare, avea acele mici bătrâne, galbene, tomate mici. Și ea turna cam o baniță (aprox. 28 litri) din ele acolo înăuntru și punea zahăr. Și ea mă puneam să tai lemne, știți. Și eu tăiam lemne și le puneam acolo dedesubt și ele începeau să fiarbă. Aburii începeau să iasă în sus. Eu spuneam: „Mamă nu sunt ele gata?”

Ea spunea: „Nu. Du-te taie altă bucată de lemn.”

174 Iată că veneam, sudoarea curgea pe mine și le puneam acolo dedesubt și spuneam: „Mamă, crezi că ar fi destul?”

„Tu mai bine ai mai aduce unul.”

Și ea le făcea să fiarbă până ce el---știți, oxigenul sau ceva ajungea sub ele și le făcea să pocnească, știți: „poc, poc,” astfel, pocneau în sus. Când ele erau în acel fel, ea spunea că ele erau gata pentru conservare. Ele ajungeau atât de fierbinți încât nu mai puteau suporta și trebuiau să sară. Vedeți?

175 Și eu cred că aceea este întocmai felul în care Dumnezeu trebuie să ne aibă, știți, doar să-l fiarbă de tot pe diavolul afară din voi până când voi săriți în sus în glorie. Atunci tu ești pregătit pentru conservare.

Atunci Dumnezeu te-a sigilat apoi, știți.

176 Prin urmare aceea este ceea ce avem noi nevoie aici, este o adunare bună de modă veche până când toată vrăjmășia, tot ce nu este asemenea lui Cristos ajunge fiert afară. (Vedeți?), doar fiert încât voi ajungeți să spuneți: „O, Doamne, îmi pare rău. Frate, iartă-mă. Nu am intenționat să fac aceea. Eu---eu nu o voi mai face. O, Dumnezeule, ai milă de mine.” În felul acela, tu te pregătești să fii conservat atunci. Vedeți, voi? Dumnezeu se pregătește într-adevăr să te folosească. Când tu duci înapoi lucrurile pe care le-ai furat, știți, și îndrepti aceea, spunând: „Frate, eu n-am intenționat să fur aceea, știi. Nu, domnule. Eu sunt doritor chiar... Eu---eu îți voi plăti dublu pentru asta.” Înțelegeți? Atunci tu te-ai îndreptat, voi știți. Așa este. Aceea este ceea ce avem noi nevoie. O, vai.

177 Eu cânt *Religia de Modă Veche* pentru voi, dacă mă vreți. Cânt versurile, voi cântați refrenul apoi.

*Este Duhul Sfânt de modă veche,
Și diavolul nu se va apropia de El,
Acela este motivul că oamenii se tem de El;
Dar El este suficient pentru mine.
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche,
Și pentru mine îmi este deajuns.
Îmi este deajuns când sunt pe moarte,
Ea te va face să oprești minciunile tale;
Ea va pune diavolul pe fugă,
Ea este destul de bună pentru mine.
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche,
Și pentru mine îmi este deajuns.(Înțelegeți)
Este bună nu vreau alta
Pentru că mă face să iubesc pe fratele meu
Și ea descoperă lucruri
Și este suficientă pentru mine
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche,
Dați-mi acea religie de modă veche
Și îmi este îndeajuns.*

178 Acum, câți de-aici au acea religie de timpuri vechi? Ridicați-vă mâna și ziceți:

*Eu am acea religie de timpuri vechi,
Am acea religie de timpuri vechi,
Am acea religie de timpuri vechi
Și îmi este deajuns.*

179 Acum, Tată drag, noi uneori... și noi ajungem fericiți și noi doar acționăm într-adevăr ca o grămadă de copii. Dar aceasta este din

cauză că suntem liberi. Noi nu suntem în robia celui rău sau a unor tradiții sau cu lucruri ale bătrânilor. Noi suntem doar liberi în Duhul Sfânt, că noi putem cânta și să ne închinăm Ție și să avem părtașie în jurul Cuvântului și să ne bucurăm noi înșine. Pentru aceea, noi Te lăudăm, Atotputernicule Dumnezeu. O, după ce am văzut tot acel haos al religiilor formale și toate felurile de închinare la idoli și să mă gândesc că Tu ai fost atât de bun cu mine să mă lași să Te cunosc în puterea învierii Tale și să fiu în stare să spun altora despre ea, noi suntem așa de fericiți.

180 Binecuvântează această bisericuță în seara aceasta, Tată. Binecuvântează pe fiecare de-aici. Dacă sunt străini în porțile noastre, binecuvântează-i, Tată, pe fiecare. Fă-ne o binecuvântare pentru alții. Ține puterea lui Dumnezeu peste noi. Sfințește sufletele noastre de la gânduri rele. Și dacă răul ar veni în calea noastră, fie ca noi repede să ne întoarcem capetele, Doamne și să pășim în cealaltă parte.

181 Și acum, Tată, ne rugăm ca Tu să ne binecuvântezi pe noi laolaltă în seara aceasta. Dă-ne un timp măreț. Și acum, când o să chemăm bolnavii și suferinzii, ne rugăm ca Tu să vindeci pe fiecare din ei. Fie ca gloria...primește glorie din tot ce este făcut sau spus, căci noi o cerem în numele lui Cristos.

182 Și în timp ce noi avem capetele noastre plecate, dacă vreunul de-aici, ar spune: „Frate Bill, doar în propriul meu suflet acum, aș vrea să vin doar la calea acceptată și pregătită de Dumnezeu. Și aș vrea să-ți cer, în timp ce nimeni altcineva nu se uită, eu o să-mi ridic mâna și o să spun: Frate Bill, roagă-te pentru mine, ca Dumnezeu doar să-mi dea harul Lui și să mă facă un creștin mai bun.” Ați vrea să vă ridicați mâna ? Dumnezeu să te binecuvânteze, pe tine, pe tine, pe tine. Asta este bine. În regulă acum.

183 Tată, Tu vezi mâinile lor și eu mă rog ca Tu să acorzi aceste binecuvântări. Fie ca dragostea și harul Tău să fie peste ei toți. Și dacă ei au păcătuit sau au făcut ceva, atunci Tată, mă rog ca Tu să-i ierți. Dacă este vreunul în mijlocul nostru în seara asta, Doamne, oriunde în clădire, bărbat sau femeie, băiat sau fată, care nu este întocmai sigur salvat și sub Sânge, Tată, eu mă rog ca Tu să faci asta chiar acum și fie ca ei să devină credincioși.

Și Tu ai spus: „Dacă voi puteți crede...” Și noi credem ce? Credem că Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în această lume și a fost făcut păcat în locul nostru. Și noi nu suntem deloc buni și noi mărturisim că nu suntem defel buni și-L acceptăm pe El ca Salvatorul nostru. Acea este ceea ce noi credem, Tată. În aceea că Tu ne dai Viață veșnică. O, noi suntem atât de fericiți. Tu ai spus că Tu ne vei da asta pentru că noi am crezut în Fiul Tău. Și Isus a spus El Însuși, că dacă noi credem în El, că noi avem Viață veșnică. Și noi suntem mulțumitori pentru asta.

Acum, binecuvântează-ne în seara aceasta și iartă fiecare păcat. Și fie ca nicio singură persoană care a fost în adunare în seara asta vreodată să nu fie lepădată, ci fie ca ei să aibă Viață Eternă pentru că ei s-au adunat aici în seara asta și au crezut în Tine. Și, Tată, eu mă rog ca Tu să veghezi asupra lor acum și să-i binecuvântezi în tot ce fac și spun. Și fie ca ei să vină la Tine în pace în zilele din urmă. Fie ca noi toți să ne adunăm Acolo și să ne amintim seara aceasta că am fost împreună. Acordă asta, prin Numele lui Isus. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, prietenii mei dragi. Și acum, Teddy, va veni aici la pian. Și aceia pentru care ne vom ruga, dacă vreți să vă strângeți în jurul altarului, repede. Noi doar vom prelungi câteva minute. Vom încerca să ieșim la nouă treizeci, dacă voi veniți acum. În timp ce eu am o scrisoare aici de citit, cineva mi-a trimis-o aici. Ar putea fi important pentru mine s-o citesc chiar acum. Deci doar...Și restul din voi, doar rămâneți la locurile voastre în timp ce se va face rugăciune pentru ceilalți. Eu știu că sora Rudell este aici pentru rugăciune. Dacă oricine altcineva, păi...